Sygn. aktVCZ49/12

ODPIS

KRAJOWA IZBA ODWOtAW[P7A]

17. 12. 2012

W P'ŁY NĘLO

POSTANOWIENIE

Sąd Najwyższy w składzie : Dnia 15 listopada 2012 r.

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Jan Górowski
SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z odwołania FIRMY MORIS Spółki z o.o. w Tychach (dawnej: Maurycy Wołek prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą MORIS Maurycy Wołek) przeciwko Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w Katowicach

o udzielenie zamówienia publicznego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 listopada 2012 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie zawarte w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt XIX Ga 602/11,

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:

Starszy inspIctftor sądowv

Zawisza

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 12 stycznia 2012 r. oddalił w pkt 1. sentencji skargę odwołującego od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej w Warszawie z dnia 10 listopada 2011 r., wydanego w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, a nadto w pkt 2 sentencji zasądził od skarżącego na rzecz zamawiającego kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem Okręgowym. Uzasadniając orzeczenie o kosztach postępowania zawarte w pkt 2 sentencji wyroku, Sąd Okręgowy wskazał jako podstawę wydania tego orzeczenia art. 98 k.p.c. oraz § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1349).

Skarżący - FIRMA Moris Sp. z o.o. zaskarżyła w całości zażaleniem postanowienie z dnia 12 stycznia 2012 r., zawarte w wyroku z tej samej

daty, ...a dotyczące rozstrzygnięcia o sposobie ponoszenia kosztów

przeprowadzonego postępowania...",

Wniosła o dokonanie na mocy art. 380 k.p.c. w zw. z art. 362 k.p.c. oraz art. 397 § 2 k.p.c. kontroli zarządzenia przewodniczącego z dnia 13 grudnia 2011 r., wzywającego do uzupełnienia opłaty sądowej od skargi.

Nadto żaląca zarzuciła naruszenie art. 25 § 1 k.p.c. w zw. z art. 368 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 130^2 § 5 k.p.c. przez wezwanie skarżącego do uzupełnienia opłaty od skargi, bez uprzedniego wydania postanowienia w przedmiocie ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia i bez skorygowania wartości przedmiotu zaskarżenia wskazanej przez skarżącego w skardze. Zarzuciła również naruszenie art. 34 ust. 2 u.k.s.c. przez błędną wykładnię pojęcia „wartość przedmiotu zamówienia", bo wykraczającą poza wartość zadania nr 2, którego dotyczyła aukcja elektroniczna wygrana przez skarżącego.

Strona żaląca wniosła o: ..... dokonanie kontroli wydanego postanowienia

przez Sąd Okręgowy ... a w rezultacie o uchylenie zarządzenia z dnia 13 grudnia 2011 r." ...a następnie o zmianę rozstrzygnięcia o sposobie ponoszenia kosztów postępowania przez nakazanie zwrócenia Skarżącemu nienależnie uiszczonej przez niego kwoty...".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W judykaturze przyjmuje się, że Sąd rozstrzygający skargę odwołującego od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej ma status Sądu drugiej instancji (v. uzasadnienie uchwały SN z dnia 17 grudnia 2010 r., III CZP 103/10, OSNC 2011 r., nr 7-8, poz. 83). W tej sytuacji zażalenie na zawarte w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego postanowienie rozstrzygające o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu przed tym Sądem, a więc na postanowienie co do określonej postaci kosztów procesu w postępowaniu drugoinstancyjnym, należało uznać za dopuszczalne z mocy art. 394^1 § 1 pkt 2 k.p.c.

Okolicznością bezsporną jest, że strona żaląca określiła w swej skierowanej do Sądu Okręgowego skardze z dnia 28 listopada 2011 r. (k. 34) wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 214.912,00 zł. W tej sytuacji zaskarżone postanowienie o kosztach postępowania zawarte wyłącznie w pkt 2 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 stycznia 2012 r., a zasądzające od strony żalącej kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, odpowiada

połowie minimalnych kosztów zastępstwa procesowego, odpowiadających wysokością podanej przez żalącego w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia i powiększonych o kwotę 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.

Rozstrzygnięcie o kosztach zastępstwa procesowego, w sytuacji oddalenia skargi strony żalącej oraz z uwzględnieniem podanej przez nią w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia, jest więc zgodne z art. 98 k.p.c. oraz z przepisami § 6 pkt 7 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Bezzasadny jest wniosek strony żalącej o przeprowadzenie przez Sąd Najwyższy, na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 362 k.p.c., kontroli niezaskarżalnego zarządzenia przewodniczącego z dnia 13 grudnia 2011 r. (k. 76) w przedmiocie obowiązku uzupełnienia opłaty sądowej od skargi. Kontrola przez Sąd Najwyższy tego zarządzenia byłaby z mocy art. 380 k.p.c. w zw. z art. 362 k.p.c. niezbędnie uzasadniona jedynie wówczas, gdyby miało ono wpływ na rozstrzygnięcie sprawy w zakresie kosztów postępowania odwoławczego. Tymczasem brak jest takiego wpływu zarządzenia przewodniczącego na zaskarżone zażaleniem rozstrzygnięcie Sądu drugiej instancji o kosztach zastępstwa procesowego, ponieważ koszty te zasądzone zostały w wysokości odpowiadającej podanej przez stronę żalącą w skardze wartości przedmiotu zaskarżenia, a na ich wysokość nie miała żadnego wpływu ustalona zarządzeniem przewodniczącego wysokość opłaty sądowej od skargi.

Żalący usiłuje natomiast zakwestionować zażaleniem wysokość opłaty sądowej od skargi, ustalonej w zarządzeniu przewodniczącego z dnia 13 grudnia 2011 r., czego nie można skutecznie uczynić zażaleniem do Sądu Najwyższego. Sąd ten rozpoznaje wyłącznie zażalenie na postanowienie Sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, a to postanowienie - a więc w zakresie kosztów zastępstwa procesowego objętych zaskarżonym rozstrzygnięciem - wydane zostało zgodnie z obowiązującym prawem i na którego wynik nie miała wpływu wysokość ustalonej zarządzeniem przewodniczącego opłaty sądowej od skargi, lecz wskazana w skardze przez żalącego wartość przedmiotu zaskarżenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398^{14} k.p.c. w zw. z art. 394^{1} § 3 k.p.c.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:

db

Starszy insrieitor sądowy